

Zarzuty i główne argumenty

W spornej decyzji Komisja stwierdziła, że wyłączne prawo Fred Olsen do prowadzenia działalności z portu Las Nieves (Wyspy Kanaryjskie, Hiszpania), jego całkowite lub częściowe zwolnienie z wynikających stąd opłat portowych, jak również warunki korzystania z tego portu, co skutkiem wyłączenia jednostek konwencjonalnych stanowi nieuzasadnioną korzyść na rzecz tego przedsiębiorstwa, nie stanowi pomocy państwa.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący okoliczności, iż dostarczyła ona wystarczające uzasadnienie by Komisja mogła mieć uzasadnione wątpliwości co do istnienia pomocy państwa na rzecz Fred Olsen i przystąpiła do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

Uzasadniając ten zarzut skarżąca podnosi, że:

- czasochłonność wstępnego badania przeprowadzonego przez Komisję, które trwało od momentu zawiadomienia złożonego przez Naviera Armas w dniu 26 kwietnia 2013 r. do dnia wydania spornej decyzji, wskazuje sama w sobie na złożoność sprawy, która wymagała wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego;
- sporna decyzja jest obciążona oczywistymi błędami w ocenie okoliczności faktycznych, takich jak stwierdzenie, że żadne przedsiębiorstwo nie wnioskowało o prowadzenie działalności w porcie Las Nieves z wykorzystaniem szybkich promów przed 2013 r., że Fred Olsen był jedynym przedsiębiorstwem zainteresowanym eksploatacją portu w latach 90-tych oraz że wyłącznie szybkie promy mogą obsługiwać ten port;
- że Fred Olsen posiada od 1991 r. wyłączność na eksploatację portu, co daje mu przewagę wobec konkurentów, przyznaną arbitralnie przez władze hiszpańskie;
- że Fred Olsen korzystał przez ponad dwadzieścia lat z całkowitego zwolnienia z niektórych opłat portowych.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2016 r. – Savant Systems/EUIPO – Savant Group (SAVANT)

(Sprawa T-110/16)

(2016/C 175/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Savant Systems LLC (Osterville, Massachusetts, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci O. Nilgen, A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Savant Group Ltd (Burton in Kendal, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Savant Group Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SAVANT” – zgłoszenie nr 32 318

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie R 33/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim ochrona zakwestionowanego unijnego znaku towarowego nr 32 318 „SAVANT” została utrzymana w mocy w odniesieniu do „oprogramowania” z klasy 9 i dla wszystkich usług z klas 41 i 42;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 15 rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza błędnie uznała, że właściciel wykazał rzeczywiste używanie zakwestionowanego unijnego znaku towarowego dla towarów i usług objętych rejestracją, w szczególności „oprogramowania” i związanych z tym usług z klas 41 i 42;
- Naruszenie przez Izbę Odwoławczą obowiązku uzasadnienia powodów nieuwzględnienia sprawozdania dotyczącego używania znaku.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2016 r. – Prada/EUIPO – The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Sprawa T-111/16)

(2016/C 175/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Prada SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Rich Prada International PT (Surabaja, Indonezja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: The Rich Prada International PT

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „THE RICH PRADA” – zgłoszenie nr 10 228 948

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 stycznia 2016 r. w sprawach połączonych R 3076/2014-2 i R 3186/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji, a w konsekwencji uwzględnienie w całości sprzeciwu nr B 2 012 477;
- ewentualnie, utrzymanie w całości w mocy decyzji Drugiej Izby Odwoławczej;